

24 Μαΐου 2016

Ο Μεγάλος Κανόνας και οι μεγάλες μας ενοχές

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Οι

εμμονές είναι ο χειρότερος εχθρός για την πνευματική ελευθερία. Μένω σε κάτι, το σκέφτομαι, με κατατρώγει και με εμποδίζει να δω το παρόν, να δω την προσωπική μου αλήθεια. Αν δεν μπορώ να την δω, πώς θα αντικρίσω τον Χριστό;

Αν δεν την γνωρίζω, πώς θα ελευθερωθώ γνωρίζοντας την Αλήθεια του Χριστού; Έρχονται πολλοί άνθρωποι στην εξομολόγηση. Ομολογούν την αμαρτία τους κι ο Χριστός την συγχωρεί, όμως το γεγονός της πτώσης συνεχίζει να τους κατατρώνει.

Η αλήθεια είναι ότι πέσαμε και πέφτουμε -κι αυτό είναι αδιαμφισβήτητο... Κι εμείς απέναντι σ' αυτό τι κάνουμε; Φανερώνονται δύο δρόμοι: ο πρώτος είναι της εμμονής -που γεννά μέσα μας την ενοχή- και ο άλλος είναι της ενθύμησης. Σίγουρα εξομολογηθήκαμε, όμως ουσιαστικά αυτό είναι το σημείο που φανερώνεται ο Σταυρός του Χριστού στη δική μου ζωή. Αυτός που δεν φταίει για τίποτε, σταυρώνεται για να εξαργυρώσει τα λάθη όλων μας, που φταίμε και γνωρίζουμε. Ο καθένας βέβαια περισσότερο ή λιγότερο, ξέρουμε καλά ότι παρ' ότι μας αρέσει να αποποιούμαστε τις ευθύνες, όλο και κάπου φταίμε. Ο Χριστός σήκωσε στο Σταυρό ό, τι μας σκλαβώνει, ακόμα και τις χειρότερες εμμονές μας.

Το βλέπουμε στον Μεγάλο Κανόνα: πόσες πτώσεις, πόσες απομακρύνσεις απ' το Θεό! Η απομάκρυνση είναι κατάσταση, δεν μετράται ποσοτικά. Ή απομακρύνομαι από τον Θεό, είτε όχι. Αυτό είναι η αμαρτία -μολονότι πέφτουμε συχνά στην πλάνη ενός είδους καταλογράφησής της. Αυτό είναι το δώρο του Μεγάλου Κανόνα: η σύνταξη παραδειγμάτων απομάκρυνσης από το Θεό. Πρόσωπα από την ανθρώπινη ιστορία που έπεσαν, με την πτώση αυτή να μη σημαίνει το τέλος, αλλά την όντως αρχή για μετάνοια. Αυτό είναι μετάνοια, η μεταμόρφωση του νου.

Στην αλλαγή της ζωής μας, ας μη κουβαλάμε τις ενοχές του παρελθόντος. Σταυρώθηκε ο Χριστός για 'μας! Ο Άγ. Σιλουανός ο Αθωνίτης λέγει: "Κράτα το νου σου στον Άδη και μην απελπίζεσαι", που θα πει: έπεσες, μα προχώρα. Μην έχεις ενοχές, απλά να θυμάσαι τις πτώσεις και τα λάθη σου. Θυμήσου πως σε σήκωσε ο Θεός, πως γνώρισες την Αλήθεια! Αυτό θα πει ενθύμηση: Άδης είναι τα σκοτάδια μας, θυμήσου πως ήσουν, στην εξορία που διάλεξες, πόσο έρημος και μόνος! Ολόκληρος μια κυριαρχία εμμονών.

Ας αφήσουμε τις εμμονές και τις ενοχές ως προνόμιο μιας κοινωνία που ξεχνά τον Χριστό, γιατί πάνω σ' αυτές ανδρώνεται. Οι χριστιανοί γνωρίζουμε την Αλήθεια ολάκερη. Στην Εκκλησία, στην οποία ο Χριστός μας κάλεσε, ενοχή δεν υπάρχει: ας έχουμε το νου μας στον Άδη... και θα λουστούμε από Φως!

Ι. Ιεροδ.

Πηγή: nif.gr